

Mariborski utrip, November 2007

Vodne vire je potrebno zaščititi

S priključitvijo še dveh vodnjakov na Mariborskem otoku v sistem vodooskrbe je bila zaključena ena od najpomembnejših investicij.

Takratna rešitev gasi žejo Mariborčanov že drugo desetletje in to brez posledic za Mariborski otok.

Vodarna na Vrbanskem platoju

Naravovarstveniki so močno nasprotovali črpjanju vode na Mariborskem otoku čes, da se bo otok pogreznil, da bodo rastlinske vrste zaradi znižanja podtalnice

odmrle in da bo hrup črpalk pregnal ptice ter druge avtohtone živali, ki živijo na otoku. To je bil razlog, da Mariborski vodovod v omrežje ni mogel vključiti prepotrebnih

Vodni viri

Brez zanesljivih vodnih virov in črpališč, ki so srce vodovodnih sistemov, si obratovanje vodovoda ne moremo predstavljati. V podravskem delu Slovenije, v delu, ki ga s pitno vodo oskrbuje Mariborski vodovod, imamo bogate vodne vire in kvalitetno vodo. Prebivalci podravske regije so deležni kvalitetne, zanesljive in varne oskrbe s pitno vodo, ki jo črpajo na Vrbanskem platoju, Betnavi, Bohovi, Dobrovčah, Šelnici, Rušah, Ceršaku, zajetje pa v Logu in na Arehu. Skupna zmogljivost vodnih virov je čez 1.150 l/s.

vodnjakov na Mariborskem otoku. Mariborčanom je zaradi takšnega stališča že krepko tekla »voda v grlo« pri zagotavljanju zdrave pitne vode. Odgovorni za komunalno v mestu Maribor so zato na pomoč v Mariborski vodovod poslali sedanjega direktorja Stanislava Jecija s Komunalnega inženiringa. Le-ta naj bi razrešil nevzdržni konflikt z naravovarstveniki in spravil v obratovanje celotni projekt. Šele po dveh letih in zajetnih študijah vpliva na okolje mu je na seji 24. avgusta 1993 takratne politike uspeло prepričati, da so dvignili roke za priključitev še dveh vodnjakov na Mariborskem otoku v sistem vodooskrbe. Prav ta odločitev je rešila Maribor pred žejo, sistem pa uspešno deluje že drugo desetletje.

In kako skrbimo za živiljenjsko pomembno dobrino?

Danes smo priča številnim pozidavam in gradnjam na vodozaščitenem območju Vrbanskega platoja. Le-ta je že leta 1978 skoraj doživel katastrofo, saj je bil onesnažen s kromom. Ko se je krom leta 1981 ponovno pojavił v vodi, so šli po njegovi sledi in prišli do Nikroma, majhnega podjetja, ki bi s svojo galvanizacijo v prihodnjih letih prav lahko zastrupil

mariborsko pitno vodo. Po precej dolgem omahovanju so se v Mariboru končno le odločili za edino pravilno in možno rešitev: ukinitev Nikroma. Težave z onesnaževanjem so se zatem vrstili skoraj vsako leto.

V podtalnici našli celo svinec in fekalije

Na nekdanjem odlagalisku pri Pedagoški fakulteti so v podtalnici našli svinec, baker in nikelj. V Bohovi so iztekle fekalne snovi. Iz Elektrokovine so ob močnem deževju iz neustreznih deponij za odpadke v vodo prišli cianidi. V eni od gramoznic so našli debel sloj odpadnega olja, v tezenskem vodnjaku pa mineralna olja, amonijak in nitrite. Iz Tama je v vodo izteklo več litrov olja. In kdo ve, koliko tisoč litrov stupov je skozi zemljo poniknilo v podtalnico pri škropljenu polj.

Največjo nevarnost bi gotovo predstavljal prevrnjen tovornjak s cisterno z nevarnimi snovmi, na magistralni cesti proti Breternici. V tem primeru bi bila mariborska pitna voda resnično ogrožena, čeprav so že zgradili črpalne vodnjake za tak slučaj.

Prvi mož Mariborskega vodovoda Jecelj zato opozarja, da je nujno potrebno zgraditi aktivno zaščito ob

tej cesti. Šele takrat bomo namreč v Mariboru mirno spali.

Anita Mlakar

Vodni bazeni